

כג וידבר יהוה אל-משה לאמר:

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ומליל יי עם משה למימר:

כד דבר אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש:

דבר אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש: מליל עם בני ישראל למימר בירחא שביעאה בחד לירחא יהי לכוז ניהא דוכרן יבבא מערע קדיש:

כה כל-מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה:

כל-מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה:

כל עבדת פלחנא לא תעבדון ותקרבוזן קרבנא קדם יי: ם

כו וידבר יהוה אל-משה לאמר:

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ומליל יי עם משה למימר:

כז אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה:

אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה:

כח בעשרא לירחא שביעאה הדין יומא דכפוריא הוא מערע קדיש יהי לכוז ותענוזן ית נפשתיכוזן ותקרבוזן קרבנא קדם יי:

רשי

שכחה ופאה לעני פראוי, מעלין עליו פאלו (ס"א: בנה) בית-המקדש קיים ומקריב קרבנותיו בתוכו. **תעוב**, הנהח לפניהם והם ילקטו' — ואין לה לסיע לאחד מהם. **אני ה' אלהיכם**, נאמן לשלם שקר:

(כד) זכרון תרועה, זכרון פסוקי זכרונות ופסוקי שופרות' (ר"ה לב) — לזכר לכם עקדת יצחק, שקרב תחתיו איל (ר"ה טז):
(כה) והקרבתם אשה, המוספין האמורין ב'חמש הפקודים':

(כז) אך, כל 'אכין' ו'רקין' שבתורה, מעוטין — מכפר הוא לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים (שבועות יג):

כה וְכַל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְכַל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
וְכָל עֲבִידָא לָא תַעֲבִדוּן בְּכֶרֶן יוֹמָא הַדִּין אַרְי יוֹמָא דְכַפּוּרָא הוּא לְכַפֵּרָא עֲלֵיכוּן קָדָם יי אֶלְהָכוּן:

כט כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ:

כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ:

אַרְי כָּל אַנְשָׂא דִּי לֹא מִתְעַנֵּי בְּכֶרֶן יוֹמָא הַדִּין וְיִשְׁתַּיְצִי מֵעַמְהָא:

ל וְכַל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֵאבְדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמָּה:

וְכַל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֵאבְדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמָּה:

וְכָל אִנְשׁ דִּי תַעֲבִד כָּל עֲבִידָא בְּכֶרֶן יוֹמָא הַדִּין וְאוּבַד יֵת אַנְשָׂא הַהִיא מִגּוֹ עַמָּה:

לא לֹא כָל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:

כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:

כָּל עֲבִידָא לֹא תַעֲבִדוּן קַיִם עָלֶם לְדַרְיכוּן בְּכָל מוֹתְבַנְיכוּן:

לב שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעַנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּתַשְׁעָה לְחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד־עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם:

שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעַנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּתַשְׁעָה לְחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד־עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם:

שַׁבַּת שַׁבְּתָא הוּא לְכוּן וְתַעֲנוּן יֵת נַפְשֵׁיכוּן בְּתַשְׁעָא לְיַרְחָא בְּרַמְשָׂא מְרַמְשָׂא עַד רַמְשָׂא תְנוּחוּן

נִיחָכוּן : פ שישי

~~~~~ רש"י ~~~~~

(ל) וְהֵאבְדְתִי, לפי שהוא אומר 'פרת' בכל מקום, ואיני יודע מה הוא, כשהוא אומר 'והאבדתי' — למד על הפרת, שאינו אלא אבדן:

(לא) כָּל מְלֹאכָה וְגו', לעבר עליו בלאוין הרבה, או להזהיר על מלאכת לילה כמלאכת יום (יומא פא.): מְקַרְא־קַדְשׁ (פסוק כז), קדשהו בכסות נקיה ובתפלה ובשאר ימים טובים — במאכל ובמשתה ובכסות נקיה ובתפלה: